

Stenmestre, højder og regnskov

Startside
Naturfoto
Rejser
Afrika
Asien
Europa
Sydamerika
USA
Herlev
Källaremoen
Slægten
Jørgens hjørne
Familien
Olivers side
Kun for familie
Favoritlink
Gæstebog

BUILT WITH
NetObjects
FUSION 11

Rejseberetningen er under udarbejdelse. Sidst opdateret: 18. januar 2011

En rejse til Sydamerika 18.okt. -14.nov. 2010

([Chile](#) /[Påskeøen](#), [Peru](#), [Bolivia](#), [Ecuador](#))

Rejseberetningen forligger i en pdf-udgave [Stenmestre, højder og regnskov](#).

Rejsen

[Holdet sat og afgang](#)

[Den lange rejse](#)

[Chile](#)

[Santiago de Chile 19.10.2010](#)

[Vinsmagning og Valparaiso 20.10.2010](#)

[Santiago de Chile 24.10.2010](#)

[Påskeøen \(Rapu Nui\) 21.10.2010](#)

[Østøen 22.10.2010](#)

[Ranga Hoa og afsked med Påskeøen 23.10.2010](#)

[Peru](#)

[Lima 25.10.2010](#)

[Bolivia](#)

[Tiwanaku](#)

[La Paz 3.11.2010](#)

[Månedalen](#)

[La Paz – Soløen – Puno 4.11.2010](#)

[Copacabana](#)

[Flyvedag 5.11.2010](#)

[Ecuador](#)

Lima 26.10.2010 Ankomst til Cusco 27.10.2010 Machu Pichu 28.10.2010 Den hellige dal 29.10.2010 Ollantaytambo Cusco og omegn 30.10.2010 Turen til Puno 31.10.2010 Andahyaylillas Puno Titicaca-søen 1.11.2010 De flydende øer, Uros, Bustur til La Paz 2. 11.2010	Quito 6.11.2010 Mitad del Mundo Otavalo 7.11.2010 Amazonområdet Ankomst til regnskoven 8.11.2010 Pañacocha 9.11.2010 Añangu 10.11.2010 Sumak Allpa 11.11.2010 Retur til Quito 12.11.2010 Sidste dag i Quito 13.11.2010 Rejsedeltagerne
---	--

Kort over turen fra bureauet (dog mangler La Paz)

En anden indgang er via valgmen

Select a link ·

Resumé af turen

Årets rejse gik til Sydamerika – først og fremmest valgt, fordi der i turen indgik flere dage på Páskeøen. Dertil kom, at vi ligesom kunne fortsætte vores indianeroplevelser med mayaer, azteker og lidt inka i Mexico med inka-højdepunkter i Peru. Suppleret med lidt Chile og Bolivia (La Paz) og endelig en lille uge i Ecuadors regnskov – ja, så var der lagt op til en 'highlight'-tur. For arrangementet stod bureauet 'Tiffany' og turen var fra 18.10. - 14.11.2010.

Fællesnævneren er at alle landene påvirkes af deres naboland til den mægtige Andesbjergkæde. Med sine op til 6000 m stod den ofte som en flot, sneklædt afgrænsning i horisonten, hvis man da ikke ligefrem fløj langs med eller over dem.

Byerne havde deres 'Plaza des Armes' med katedraler og spanske kolonitids bygninger.

Der er tradition for, at lufthavnene er navngivet efter kendte personer.

Uden for storbyerne trivedes mange steder de lokale traditioner i klædedragt og håndværk.

Undtagelsen var Ecuador. Jeg må indrømme, at min viden og fornemmelse for Ecuador kunne ligge et meget lille sted. Landet er under kraftig indflydelse af USA. Selv unge ekspedienter i småforretninger talte udmærket engelsk. Man har indført US \$ som møntenhed, folk går i by som land i vestlig påklædning, og olieindtægterne giver dem velstand.

Vognparken er gennemgående moderne, og vejnettet virkede veludbygget.

Vi kom fra Páskeøens beskedne **højder** og avancerede gradvist til **La Paz's** 3640 m over havet. Det skete ikke uden at flere mærkede højdesygen (bl.a. Ulla). Det underlige er, at der ikke er entydige symptomer på højdesygen, men at den kan udarte sig forskelligt fra person til person. Højdepiller og hvile kan afhjælpe symptomerne. Som et tillæg kunne man spise coca-bolsjer og drikke coca-te, som normalt stod til fri afbenyttelse på hotellerne.

Højderne undervejs:

Santiago de Chile (520 m)
Lima (0 – 1540 m)
Cusco (3310 m)
Machu Pichu (2450 m)
Titicaca (3811 m)
Højsletten (4360 m)
La Paz (3640 m)
Quito (2850 m)

Natur

Vi kommer i oktober, hvor regnsæsonen tager sin begyndelse, men vi var heldige med vejret.

Med et ophold så tæt på ækvator og så tyndt et ozonlag, smurte vi os ind i solcreme faktor 30. Når solen bragede igennem kunne nødvendigheden mærkes, men vi oplevede ganske mange dage med en del skydække, som beskyttede vores hvide hud.

I det hele taget var lyset på Páskeøen noget ganske særligt, og kontrasten mellem lys og skygge var så stor, at det var vanskeligt for kameraerne at finde den rette eksponering.

Ofte og par gange, vi oplevede den tropiske regn, var om natten og evt. efter tilendebagte ture. Så den medbragte regnjakke blev kun taget på to gange, og det var kun et par kortvarige byger med spredte dråber (omend store). Flere gange oplevede vi tordenvejre som illuminerede bjergenes kulisser, men det var oftest hundredvis af kilometer borte.

Páskeøens vulkanlandskab med lavasten fordelt med jævn hånd på store dele af øen. Overraskende var det, at øen havde masser af vilde heste, som man i øvrigt ikke gjorde noget ved. Der var også opdyrkede arealer, og der gik køer, men de fleste varer importeres fra hovedlandet.

Inde på fastlandet var det nok Andesbjergenes foldebjerger, skarpe kløfter, snedækkede tinder som var det mest imponerende. De høje bjerge, havets nærhed og den kolde Humboldt-strøm har afgørende betydning for klimaet.

De store områder med vinmarker og plantager med mange forskellige afgrøder i Chile, var spændende, og at Perus trediestørste eksportvare er roser kom noget bag på en. De dyrkes i store plasticdrivhuse, hvor planterne er beskyttet mod klimaets skift.

Og så er man kommet til et område, hvor jordskælv må forventes, og som har sat sine spor i mange byer.

Selve Titicacasøens imponerende størrelse med de snedækte Andesbjerge som baggrundskulisser var en oplevelse, men næsten endnu mere forbløffende var højlandets umådelige flader (gammel søbund), hvor man kørte i timevis i ca 3800 m højde med stort set ensartet udsigt.

En helt anden form for havbund kunne La Paz præsentere i Månedalen, hvor det var som at gå i en åben drypstenshule med store staglamitter. Aldrig oplevet før.

Vi har været i Amazonas både i Brasilien og i Venezuela, men dette var en mere intens oplevelse. At bo på Napo-floden med dens lave vandstand og mange sandbanker, og som krydstogsturister komme i land og få demonstreret regnskovens høje træer, planteliv og dyreliv gav et fremragende supplement til vores tidligere erfaringer.

Kultur

Vi har nærmest vadet fra det ene [UNESCO Worldheritage Site](#) til det andet. Hele områder, hele byer, enkelte bygningsværker, og det er velfortjent.

Husene på landet er stort set ens med deres anvendelse af adobesten, evt. pudset og malede. Flere af de besøgte byer har som fællestræk haft placering i en dal, og det indbyder til at besøge steder, hvor man kan se ned over byen, hvor de røde tegltage er dominerende. Uden for byerne er det ikke usædvanligt med bliktage.

De hvidmalede mure er alle tiders opslagstavler for politisk annoncering af partiernes symboler, da alle jo ikke kan læse..

Landskabet præges af, at de fleste huse er omgivet af mure – bygget af *adobesten* eller stablede natursten. Det gælder også indhegningen af markerne.

I byerne er det især spaniernes bygninger, der præger billedet på deres *Plaza des Armes* med katedral og officielle bygninger.

Helt naturligt imponerer de prangende kirker, som har nydt godt af landenes rige guld- og sølvminer. De er vanskelige at huske fra hinanden med deres træarbejder, sidekapeller og bemalinger. Der er helgener, som noget særpræget Jesus på korset – ikke med lænde klæde, men med nederdel.

Vi fik også et lille indblik i de gamle kulturer.

Påskekøens imponerende moiaer, men ikke mindst 'fuglemandskulturen' med ældgamle traditioner.

Vi har set højdepunkterne fra inkariget i form af fæstninger, templer, kultsteder, vandingskanaler. Deres bygningsteknik med fint tilhuggede stenblokke, deres hensyn til naturen og dermed også sikring mod jordskælv. Om end en relativ kort periode en imponerende indsats.

Titicacca-søens sivøer var en anden form for udnyttelse af naturen, som var interessant at opleve.

Langs Napofloden i Ecuador var det primært naturen, og der var ikke så meget liv på og langs floden, som vi har oplevet andre steder. Et enkelt improviseret besøg i et lille, lokalt samfund ude i regnskoven, blev det dog til.

En noget speciel oplevelse var at opleve en Shaman 'heale' deltagere fra gruppen. Det kunne have været meget 'turistet', men jeg tror at det var et reelt besøg begrundet af personligt kendskab til vores fremragende og entusiastiske guide.

De nationale dragter anvendes noget forskelligt i de enkelte lande, men blev ikke uventet set mest uden for de store byer.

Omvendt virkede det, som om det var naturligt for dem – omend vi oplevede mange større og mindre fester, hvor de naturligvis indgår.

Befolkning

Befolkningen har i større eller mindre grad indianske træk. Tydeligst bemærkede vi det, da vi kom fra Chile til Peru, hvor det er det gennemgående træk.

Noget der er forbigået min opmærksomhed, er det, man kalder '*Stillehavskrigen*'. Den fandt sted i perioden 1879 - 1884, og var en krig hvor partene var Chile, Peru og Bolivia. Baggrunden var opdagelsen af at saltpeter kunne erstatte guano-gødning, og dermed et spørgsmål om adgangen til minerne i *Atacamaørknen*. De komplicerede og skiftende alliancer endte med, at Bolivia blev berøvet sin adgang til Stillehavet, og at Peru og Chile delte området efter mange års efterfølgende skærmydsler så sent som i 1929. Det fylder stadig meget i nationenes selvforståelse, og er en af årsagerne til, at indrejse i Bolivia ikke går så gnidningsfrit som mellem de andre lande.

Kulinærisk

Havde vi regnet med at spise fisk i lange baner, måtte vi regne om. Vi spiste særdeles godt.

Den lette frokost anretning i Lima, som man ikke mente, vi kunne blive mætte af

Som traditionen er, serveres der 3 retter til såvel frokost som middag, og tilbuddet var ofte: fisk (ofte 'ceviche', som er en friturestegt 'konvolut' med fisk), kød i form af oksekød, lama, evt. svin og til dessert is, frugt eller kage. Der var hyppigst valgmuligheder på såvel forretter, hovedretter som desserter, så der var noget for enhver smag.

Lama serveredes både som gryderet og som bøf, og er ganske velsmagende.

En af specialiteterne i Peru er marsvin, som de har gående indendøre. Det skulle naturligvis prøves. Der er selvsagt ikke meget kød på dyret, og det er i konsistens som kylling og smager ganske udmærket. Den ret, jeg fik, blev serveret stegt inkl. hovedet, så dyret kunne ligge og grine ad mig med sine store tænder.

En hyppigt anvendt drink var 'pisco sour', som består pisco, baseret på destillerede druer, lemon og æggehvide., is og et par stænk angostura.

Coca-the er godt mod højdesyge og for maven. Det stod til fri afbenyttelse. Coca-bolcher indgik også i den daglige indtagelse.

Ud over måltidet var der flere steder arrangeret musikalsk underholdning flere steder, lige fra panfløjter, danse og syngende tjenere (Quito).

Den lille filmstump (dobbeltklik på billedet) er fra flere forskellige restauranter.

Rejseleder og guider

Rejseleder var Lene Sørensen og de guider, der blev brugt var i langt de fleste tilfælde både vidende, entusiastiske og talte et udmærket engelsk, så der blev informeret om ganske mange ting, som lå udenfor de egentlige seværdigheder, ikke mindst på busstrækningerne.

Sumak Allpa, Hectors projekt. Her forsøg med flash-video (prøv evt. højreklikke for at stoppe/starte film) **Fjernet midlertidigt**

Rejsedeltagerne:

Svitlana og Torben Larsen
Jonna og Knud Christensen
Hanna & Poul Thomsen
Jan Biermann
Henrie Holm
Marianne & Jørn Knudsen
Karsten Pedersen
Karen og Martin Lauridsen
Etrhel og Erik Samssund
Annegrete Andersen
Annesofie og Kjeld Andersen
Ingrid og Tyge Lind

Rejseleder: Lene Sørensen